

Egil Møller (DF):

Ingen er vel i tvivl om, at vi mangler ældreboliger og plejeboliger til brug også for demente.

Forslagsstillerne forventer, at man lettere kan motivere kommunerne til at bygge disse boliger, når også statskassen bidrager. Hvorvidt det vil være en tilstrækkelig motivation, at statstilskuddet bliver 7 pct. af anlægsudgifterne, er der vel ingen der kan sige noget sikkert om, men det er alt andet lige et skridt i den rigtige retning.

By- og boligministeren har for kort tid siden herfra sagt, at regeringen faktisk har gjort så meget for, at kommunerne er deres ansvar bevidst. Jeg vil sige, at det ikke kan afvises, at regeringen har kastet nogle små godbidder til kommunerne. Det er bare ikke tilstrækkeligt. Viljen er jo ikke reel. Derfor de mange uværdige forhold for mange ældre.

Dansk Folkeparti kan naturligvis støtte forslaget fra Kristeligt Folkeparti.

Annie Lunde Hansen (CD):

Også her vil jeg udtrykke sympati for intentionerne i forslaget, men i CD er vi ikke enige i fremgangsmåden. Og begrundelsen er langt hen ad vejen den samme som vores begrundelse for ikke at støtte det forrige forslag.

Vi tror ikke på, at en nedsættelse af kommunernes andel af grundkapitalen giver kommunerne et øget incitament i den retning, som forslagsstillerne forestiller sig.

Det er kommunernes ansvar, at der bygges ældreboliger, og det er kommunernes medansvar, at byggeomkostningerne holdes nede. Det var med det udgangspunkt, at man lavede ændringerne af finansieringsreglerne, nogle ændringer, som vi egentlig gerne vil se effekten af, før vi går ind i en diskussion om, hvorvidt der igen bør ændres på reglerne.

Vi har da også nogle ønsker i CD, som vi kunne tænke os at få ført ud i livet, og som måske kunne give kommunerne en gulerod. Det var, at man måske beholdt boligen, selve opførelsen af boligen, i boligsektoren, og alt det andet, der var relateret til service og omsorg, placeredes i serviceloven. Så kunne man lade staten finansiere driftsudgifterne til alle fælles faciliteter dog eksklusive personaleudgifterne. Og dette kunne så være en gulerod til kommunerne til at satse på opførelsen af flere boliger, herunder flere rummelige omsorgsboliger, som i dag er en mangelvare.

Alt dette er ude i fremtiden, men jeg ved, at vores socialordfører med største glæde sætter

sig ned og meget gerne vil føre nogle af disse ting frem.

Retfærdigvis skal det da siges, at forslagsstillerne her har været opmærksomme på, at en nedsættelse af kommunernes andel af anskaffelsessummen vil kunne medføre en forringelse af tilskyndelsen til at holde udgifterne nede, og derfor har man foreslået en model, hvorefter man sammenkobler reduktionen med ministerens nøgletal. Men det er da en model, som er noget bøvlet. Det tror vi umiddelbart, og derfor kan CD ikke støtte forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal gøre det kort: Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget. Vi har lavet nogle ændringer af finansieringsreglerne på det her område, og dem må vi se fungere, før vi ændrer igen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at man skal være udstyret med et grundlæggende meget lyst syn på tilværelsen for at bevare sit gode humør hele vejen gennem den her debat. Det har jeg også, så selvfølgelig opgiver jeg ikke helt håbet, men megen opmuntring er der ikke at hente i de store partiers meldinger om de her forslag. Det må jeg sige.

Også det her forslag fra Kristeligt Folkeparti er Enhedslisten meget positiv over for. Vi vil også gerne ligesom SF gå videre med hele grundkapitalen, men det er et rigtigt skridt på vejen, som Kristeligt Folkeparti foreslår. Man kan så håbe, at Kristeligt Folkeparti også vil udstrække princippet til familieboligerne og ungdomsboligerne. Jeg ved jo, at Kristeligt Folkeparti lægger megen vægt på familien, og dens mulighed for at kunne fungere i samfundet er også et boligproblem, men det kan vi så arbejde videre på.

Der er mange muligheder for at finansiere et forslag som det, Kristeligt Folkeparti fremsætter, og dem skal vi selvfølgelig også gennemgå i udvalget.

En af de muligheder, Enhedslisten har peget på, er, at kommunerne etablerer en udligningsordning, så de kommuner, der ikke vil opfylde deres forpligtelse til at bygge, kan overføre de penge, de burde have brugt, til de kommuner, som vil påtage sig ansvaret for at bygge. En sådan udligningsfond vil jo gøre, at kommunerne får et kraftigere incitament til selv at bygge, for ellers kommer de jo bare til at betale for nabo-kommunens byggeri.